

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **O. P.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2024, č. j. KUUK/030644/2024/DS/Hac,
ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2024, č. j. KUUK/068660/2024/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2024, č. j. KUUK/030644/2024/DS/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2024, č. j. KUUK/068660/2024/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most (dále jen „Magistrát“) ze dne 13. 12. 2023, č. j. 102/2023/OSČ/KB/127406-22, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 17. 8. 2023 byl potvrzen.

2. Žalobce současně požadoval přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému a zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobcem předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedl, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
4. Dále žalobce uvedl, že ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Magistrátu namítal nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce upozornil, že rozhodnutí lze i přes specifickou blokovo řízení vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce zmínil rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, která nejsou dle jeho názoru v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilá být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, z něhož je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokovo řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
5. Žalobce dále poukázal na rozhodnutí Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, které zrušilo dle § 77 odst. 3 a § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodnutí policejního orgánu, ve kterém byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a je zde nesoulad se zákonem. V dalším rozhodnutí dospěl odvolací policejní orgán k obdobnému názoru, přičemž navíc zdůraznil § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a taxativnost požadavků v zákoně stanovených. Absence formy zavinění v případě fyzické nepodnikající osoby je vždy dle názoru odvolacího policejního orgánu porušením zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. V návaznosti na shora uvedené žalobce namítal, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, jakého jednání se měl přestupce dopustit, a to s odkazem zejména na popis jednání v případech porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Podstatnou náležitostí je též, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Dle žalobce mají být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
7. Konkrétně pak předmětným pokutovým blokem, v jejichž důsledku došlo k záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče, žalobce vytýkal tyto nedostatky. K pokutovému bloku ze dne 17. 8. 2023 namítal, že v kolonce č. 5 je chybně uvedena právní kvalifikace povinnosti, jež měla být žalobcem porušena, a to „§18/B z.č. 361/2000 Sb.“ namísto „§ 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb.“ V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl žalobce dopustit. Z popisu jednoznačně vyplývá pouze označení paragrafu, avšak ostatní body již nikoliv, což je u právní kvalifikace protiprávního jednání značná vada, která znemožňuje přesné určení jednání a odpovědnosti. Žalobce rovněž uvedl, že zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v dané kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné, čímž potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
8. K pokutovému bloku ze dne 31. 10. 2022 žalobce namítal, že v kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti.
9. K pokutovému bloku ze dne 24. 10. 2022 žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že mu na základě bylo zaznamenáno 5 bodů, což však nekoresponduje se skutkem, za který měl být příkazní blok uložen.
10. Žalobce shrnul, že pokud nejsou přestupky v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, pak nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Protože přestupky nebyly v daném případě konkrétně vymezeny, nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Konstatoval, že žalobní námitky jsou irelevantní a identické s odvolacími námitkami proti prvostupňovému rozhodnutí, jimiž se žalovaný zabýval, předmětné pokutové bloky posoudil s jednotlivými oznámeními o uložení blokových pokut a podrobně je popsal v napadeném rozhodnutí.
12. K namítaným nedostatkům pokutového bloku ze dne 17. 8. 2023, žalovaný konstatoval, že v kolonce č. 5 je náležitě uvedena právní kvalifikace „§ 18/3 z.č. 361/2000 Sb.“, protože je žalobní námitka nedůvodná. Kolonky č. 5 a č. 6 jsou čitelné a lze z nich seznat, jakého přestupku se žalobce dopustil včetně paragrafového znění přestupku. Údaje na pokutovém bloku jsou čitelné, přestože se jedná o kopii pokutového bloku. Při porovnání s

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

údaji oznámení o uložení blokové pokuty nebyly shledány žádné nesrovnalosti, a tudíž se jedná o relevantní podklad pro záznam bodového hodnocení.

13. Dále žalovaný uvedl, že stran pokutového bloku ze dne 24. 10. 2022, za který bylo v odůvodnění napadeného rozhodnutí původně žalobci zaznamenáno 5 bodů, se jednalo o administrativní chybu, která byla následně napravena opravným rozhodnutím ze dne 6. 5. 2024.
14. K pokutovému bloku ze dne 31. 10. 2022 žalovaný konstatoval, že v kolonce č. 7 je přeškrtnutý údaj „úmysl“, byť je pokutový blok hůře čitelný, neboť se jedná o kopii.
15. Žalovaný podotkl, že v případě pokutových bloků je přípustná určitá zkratkovitost zápisu, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20. K nečitelnosti či absenci údajů na pokutových blocích žalovaný sdělil, že žalobce by je jistě nepodepsal, kdyby byly uvedené údaje nečitelné nebo kdyby chyběly. Svým podpisem žalobce stvrdil správnost údajů uvedených na pokutových blocích. Žalovaný poukázal na to, že žalobce uvedl žalobní námitky nesouvisející s danou věcí, a proto se k nim nevyjadřoval. V této souvislosti toliko poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 436/2018-38.

Posouzení věci soudem

16. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce vyslovil s tímto postupem souhlas a žalovaný se ve stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřil, ačkoliv byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání uděluje.
17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
18. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 21. 8. 2023, sp. zn. MmM/123216/2023/OSČ/KB, doručeným žalobci dne 28. 8. 2023, oznámil Magistrát žalobci, že ke dni 17. 8. 2023 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem o silničním provozu, a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu. Vyhotoven byl také výpis z bodového hodnocení řidiče. Dne 30. 8. 2023 doručil žalobce Magistrátu námitky. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 3. 3. 2022, 24. 10. 2022, 31.10.2022, 21. 4. 2023 a 17. 8. 2023, jež byly podklady, na jehož základě dosáhl žalobce 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Na základě uvedených pokutových bloků byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

20. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 1. 11. 2022, č. j. KRPU-197157-2/PŘ-2022-040812-LOM, ve spojení s blokem na pokutu ze dne 31. 10. 2022, č. B 1939123, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu a číslem občanského průkazu) jako řidič motorového vozidla tovární značky Renault, model Master, registrační značky X, dne 31. 10. 2022 v 13:00 hodin v Mariánských Radčicích na silnici Lom-Duchcov, okres Most, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tím porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Všechny kolonky bloku na pokutu jsou vyplněné. U právní kvalifikace je uvedeno, že se žalobce dopustil porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. I ostatní text v jednotlivých kolonkách uvedeného pokutového bloku je čitelný, přestože je vybledlý. V kolonce č. 7 u formy zavinění je slabě přeškrtnuto slovo „úmysl“ a ponecháno slovo „nedbalost“. V pokutovém bloku je popsána doba, místo i stručný popis přestupkového jednání: „*řidič nebyl během jízdy připoután bezpečnostním pásem*“. Pokutový blok je podepsán oprávněnou osobou včetně uvedení jejího služebního čísla a otisku razítka. Blok je podepsán žalobcem a jeho obsah odpovídá skutečností uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
21. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 18. 8. 2023, č. j. KRPU-150816-2/PŘ-2023-040007, ve spojení s blokem na pokutu ze dne 17. 8. 2023, č. B 3446697, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu a číslem občanského průkazu) jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen, model Passat Variant, registrační značky X, dne 17. 8. 2023 v 11:49 hodin na silnici č. I/13 na 64,5 km ve směru na Most překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec 90 km/h o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, neboť mu byla naměřena rychlost 115 km/h, po odečtu možné odchylky 111 km/h. Tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Všechny kolonky bloku na pokuty jsou vyplněné, jejich text je čitelný, je v něm popsána doba, místo (včetně GPS souřadnic) i stručný popis přestupkového jednání („§ 18/3 z. č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec r 90/115/111“). V kolonce č. 6. je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle „§ 125c 1F4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Pokutový blok je orazítkován a podepsán oprávněnou osobou s uvedením jejího služebního čísla. Blok je podepsán žalobcem a jeho obsah plně odpovídá skutečností uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
22. K námitce o nesprávném zaznamenání počtu bodů za přestupek, na jehož základě byl vystaven pokutový blok ze dne 24. 10. 2022 soud z napadeného rozhodnutí a z obsahu správního spisu zjistil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žalobce byl oznámením o uložení pokuty příkazem na místě vydané Městskou policií Bílina, č. j. MP 6046/2022, uznán vinným z porušením § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu, a to tím že stál neoprávněně v obci Bílina, ul Litoměřická, u č. p. 862, s vozidlem Renault, RZ X, na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením, a dále, že mu za tento přestupek bylo zaznamenáno dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu do evidenční karty řidiče 5 bodů (str. 4 předposlední odstavec napadeného rozhodnutí). Tuto nesprávnost v odůvodnění napadeného rozhodnutí zhojil žalovaný oprávněným rozhodnutím ze dne 6. 5. 2024, č. j. KUUK/068660/2024/DS/Hac,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

když výrokem údaj o počtu zaznamenaných bodů opravil tak, že se mu zaznamenávají do evidenční karty řidiče dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu 2 body.

23. Jak vyplývá z Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 21. 8. 2023 zaslanému žalobci Magistrátem, jehož přílohou byl výpis z bodového hodnocení řidiče, Magistrát při svém závěru o tom, že žalobce dosáhl počtu 12 bodů vycházel z toho, že žalobci byly za přestupek, jehož se dopustil dne 24. 10. 2022, zaznamenány 2 body.
24. Žalobce navrhl Magistrátu přerušit řízení do skončení přezkumného řízení, které inicioval u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, čemuž Magistrát vyhověl a následně pokračoval v řízení sdělením ze dne 14. 11. 2023. Žalobci bylo umožněno seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž měl možnost se ve věci též vyjádřit, čehož využil podáním ze dne 30. 11. 2023.
25. Následně Magistrát vydal prvostupňové rozhodnutí ze dne 13. 12. 2023. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, ve znění opravného rozhodnutí.
26. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí města Černošice ze dne 26. 3. 2019, sp. zn. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Statutárního města Kladno ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, z nichž je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Je tedy třeba zabývat se způsobilostí pokutových bloků pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námítky. Soud zjistil, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval zmiňovanými rozhodnutími jiných správních orgánů, avšak žalovaný své rozhodnutí opřel o zákonnou úpravu a judikaturu Nejvyššího správního soudu. Ostatně sám žalobce na straně 6 svého odvolání pouze obecně uvedl, že „za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“ Lze připomenout, že správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud protitvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (k tomu srov. nálezy ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 – 43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 – 38). Soud shledal, že žalobce v odvolání nespecifikoval rozhodnutí jiných správních orgánů číslem jednacího a datem vydání a ani žádná taková rozhodnutí ke svému odvolání nepřiložil, žalovaný tedy objektivně vzato ani neměl možnost vyjádřit se ke konkrétním rozhodnutím jiných správních orgánů. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů je za popsané situace zcela pochopitelná, a proto nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

27. S přihlédnutím k odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle názoru soudu zcela zřejmé, že se žalovaný vypořádal řádně se všemi odvolacími námitkami včetně námitek zpochybňujících způsoblost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Soud proto považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a námitky žalobce stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí za nedůvodné.
28. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
29. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchaní přestupku sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
30. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex*

officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

31. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
32. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek uplatněných žalobcem ve věci. Ten zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány i na základě pokutových bloků ze dne 31. 10. 2022 a 17. 8. 2023. Soud přitom shledal, že údaje zaznamenané na uvedených pokutových blocích zcela odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
33. Jak je uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal, přičemž ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
34. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body mimo jiné za přestupky spáchané ve dnech 31. 10. 2022 a 17. 8. 2023. Soud tudíž prostudoval příslušné (žalobcem konkrétně namítané) pokutové bloky a shledal, že je v nich žalobce jako přestupce jednoznačně identifikován, uveden je také stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, podle jakého ustanovení byl jím spácháný přestupek kvalifikován. Všechny tři předmětné pokutové bloky jsou poté stvrzeny podpisem žalobce. Obsažena je též vždy totožnost oprávněné úřední osoby, a to uvedením služebního čísla, místo i datum vydání bloku.
35. K pokutovému bloku ze dne 24. 10. 2022 žalobce namítal, že za tento záznam mu bylo zaznamenáno 5 bodů, což nekoresponduje se skutkem, za který měl být příkazní blok uložen. Soud konstatuje, že podstata dotčeného přestupku žalobce spočívala v neoprávněném stání s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením, čemuž dle položky 26 (dříve bez číselného označení) přílohy k zákonu o silničním provozu odpovídá záznam 2 bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soud konstatuje, že v napadeném rozhodnutí v původním znění na straně 4 je skutečně uvedeno, že žalobci bylo zaznamenáno 5 bodů v souvislosti s přestupkem ze dne 24. 10. 2022. V prvostupňovém rozhodnutí na straně 2 je však uvedena správná hodnota záznamu 2 bodů. Správný zápis dvou bodů je uveden i ve výpisu z bodového hodnocení řidiče žalobce ze dne 21. 8. 2023, který je součástí správního spisu. Žalovaný vydal opravné rozhodnutí ze dne 6. 5. 2024, jímž tuto zřejmou nesprávnost v psaní opravil. Soud rovněž konstatuje, že uvedená písařská chyba neměla vliv na podstatu věci, že žalobce dosáhl záznamu 12 bodů. Soud proto neshledal uvedenou námitku důvodnou.

36. Pokud žalobce zpochybnil svými námitkami nedostatek náležitostí pokutových bloků z hlediska popisu skutku, pak se lze znovu dovolat rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, podle něhož *„nelze s rigidní přísností posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým (...) odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, (...) [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
37. V nyní posuzovaném případě soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i ve svých dalších rozhodnutích (např. v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37), jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo v dotčených pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že najisto umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Jinými slovy, v dané věci hodnocené pokutové bloky po obsahové stránce zcela vyhověly nárokům, které na ně klade výše odkazovaná rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.
38. K pokutovému bloku ze dne 17. 8. 2023 žalobce namítal, že v kolonce č. 5 je chybně uvedena právní kvalifikace povinnosti, jež měla být žalobcem porušena, a to „§18/B z.č. 361/2000 Sb.“ namísto „§ 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb.“ K tomuto soud konstatuje, že na bloku je zřetelně čitelný popis „§ 18/3 z. č. 361/2000 Sb. rychlost mimo obec r 90/115/111“. Lze sice připustit, že číslo 3 uvedené v pokutovém bloku lze zaměnit s písmenem B, nicméně z popisu skutku, z něhož je zřejmé, že žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, jednoznačně vyplývá, že žalobce porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Ostatně zákon o silničním provozu ani ustanovení § 18 písm. b) neobsahuje. Ke kolonce č. 6 soud uvádí, že je v ní čitelně uvedeno

„§ 125c 1F4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Žalobce se tedy dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Zkratkovitý zápis není v případě pokutového bloku ničemu na škodu, jak uvedl soud výše, neboť je z něj právní kvalifikace v kontextu slovního popisu protiprávního jednání žalobce zcela zřejmá. Soud tedy nemá o právní kvalifikaci protiprávního jednání žalobce pochyb a námitky žalobce stran uvedeného pokutového bloku shledal nedůvodnými.

39. K pokutovému bloku ze dne 31. 10. 2022 a jeho kolonce č. 7 týkající se formy zavinění soud konstatuje, že je zde vidět slabounké přeškrtnutí slova „úmysl“ a bez přeškrtnutí je zde ponecháno slovo „nedbalost“. Nevýrazné slabé přeškrtnutí odpovídá ostatnímu vyplněnému textu pokutového bloku, který vykazuje stejnou míru vyblednutí inkoustu. To však nemění nic na tom, že forma zavinění je z kolonky č. 7 seznatelná. Soud proto uvedené žalobní námitce nepřisvědčil.
40. Soud tedy konstatuje, že pokutové bloky obsahovaly veškeré stanovené náležitosti, včetně výše uložených sankcí, které byly ve shodné hodnotě uvedeny jak číselně, tak i slovně. Pro potřeby blokového řízení bylo dostatečně určité vymezeno místo, čas i způsob spáchání přestupků. Ztotožněna byla nepochybně i osoba žalobce jako přestupce. Zřetelný je rovněž podpis žalobce jakožto přestupce, jehož totožnost byla ověřena osobním dokladem (občanským průkazem) s uvedením jeho čísla.
41. Ze všech důvodů výše uvedených je třeba shrnout, že z žalobcem namítaných pokutových bloků je jednoznačně seznatelné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Oba pokutové bloky obsahují základní popis přestupkových jednání a dále i odkaz na příslušné porušení ustanovení zákona o silničním provozu, uvedení doby, místa a času spáchání přestupku a všechny bloky obsahují označení přestupku, který byl spáchán. Oba bloky na pokutu jsou též naprosto čitelné a srozumitelné, přičemž tak v kontextu nadepsaných skutečností nelze nikterak přisvědčit obecným, resp. univerzálním, tvrzením žalobce, které se naprosto míjí s obsahem samotného správního spisu ve věci.
42. Soud tedy uzavírá, že záznamy bodů žalobce v registru řidičů byly provedeny plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích (blokových pokut), která jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.
43. Soud tedy ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a protože neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. července 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.